

Народився 6 березня 1973 р. в м. Запоріжжі. В 1995 р. з відзнакою закінчив історичний факультет ЗДУ.

З 1995 р. обіймав посаду викладача кафедри історії України, а з 2003 р. працював доцентом цієї ж кафедри і завідувачем лабораторії інтерактивних технологій навчання гуманітарних дисциплін. Із 2013 р. керував сектором інноваційних освітніх технологій лабораторії модерної історії України та інноваційних освітніх технологій ЗНУ.

В 2003 р. у спеціалізованій вченій раді НПУ ім. М. П. Драгоманова (м. Київ) захистив кандидатську дисертацію на тему «Формування історичних понять в учнів 9-го класу загальноосвітньої школи». В 2015 р. захистив докторську дисертацію з педагогічних наук на тему «Методика розвитку критичного мислення старшокласників у процесі навчання історії» (науковий консультант — Ф. Г. Турченко).

Заступник головного редактора науково-методичного журналу МОН України «Історія в школах України» (2004–2010); голова науково-методичної ради історичного факультету ЗНУ (2004–2009). Брав участь у спільних проектах МОН України і Ради Європи: міжнародний семінар «Нові підходи до підготовки підручників із всесвітньої історії для основної та старшої школи

ТЕРНО
Сергій Олександрович

*Доктор педагогічних наук,
професор*

в Україні» (вересень-жовтень 2003 р.), міжнародний семінар «Сучасні навчальні програми з історії для загальноосвітніх закладів України: виклики і відповіді» (липень 2004 р., м. Львів), а також у міжнародних наукових симпозиумах під егідою Ради Європи «1945» (жовтень 2003 р., м. Ялта), «1989» (квітень-травень 2004 р., м. Будапешт).

Керівник науково-дослідних тем: «Критичне мислення на уроках історії в загальноосвітній школі» (2006–2008), «Тестування навчальних досягнень з історії та суспільствознавства» (2009–2010) та «Тестові технології в суспільствознавчій освіті» (2011–2012).

Є автором понад 130 наукових і науково-методичних праць. До них належать: монографія «Критичне мислення — сучасний вимір суспільствознавчої освіти» (2009), посібники для вчителя та дидактичні посібники «Технологія формування історичних понять в учнів 9-го класу загальноосвітньої школи» (2002), «Проблемні задачі з історії для старшокласників» (2006), «Проблемні задачі з історії для учнів 8-9 класів загальноосвітньої школи» (2009), «Методика розвитку критичного мислення школярів у процесі навчання історії» (2012).

Народився 5 березня 1936 р. в с. Свободі Золотухінського району Курської області (Росія). В 1954–1959 рр. навчався в Одеському педагогічному інституті ім. К. Д. Ушинського, а в 1962–1966 рр. був аспірантом цього ж вишу.

У 1973 р. в Львівському державному університеті захистив кандидатську дисертацію на тему «Романтические традиции в романах И. С. Тургенева «Дым» и И. А. Гончарова «Обрыв»». У 1972–1976 рр. працював старшим викладачем кафедри російської літератури Кіровоградського педагогічного інституту, а в 1976–1985 рр. — доцентом кафедри російської літератури ЗП. В 1985 р. захистив докторську дисертацію на тему «Просветительские тенденции в русском критическом реализме (И. С. Тургенев, И. А. Гончаров, А. Н. Островский)». Написав такі книги: «Тургенев и просветительство», «И. Гончаров. Литературный портрет», «Русско-зарубежные литературные связи. Учебное пособие» та ін.

З 1985 р. — професор кафедри зарубіжної літератури, з 1986 р. — завідувач кафедри зарубіжної літератури ЗДУ, з 2008 р. — професор кафедри російської філології ЗНУ.

Викладав дисципліни «Історія зарубіжної літератури» та «Історія російської літератури», а також спецкурси

ТИХОМИРОВ
Володимир
Миколайович
(1936–2013)

*Доктор філологічних наук,
професор*

«Проблеми компаративістики» та «Російсько-зарубіжні літературні зв'язки».

У 1985–1992 рр. був членом спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України. У 1993–2004 рр. — член спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій Дніпропетровського національного університету. Був офіційним експертом Інституту змісту освіти та інноваційних технологій навчання МОНМС України, членом експертної ради МОН України з акредитації філологічних спеціальностей.

Під керівництвом проф. В. М. Тихомірова захищено 26 кандидатських дисертацій. Усі роботи виконано в межах спільної теми наукової школи, яку він заснував, — «Літературний процес: проблеми типології та спадкоємності».

Сфера наукових досліджень — російсько-зарубіжні літературні зв'язки. Входив до складу редакційних колегій наукових і науково-методичних журналів «Вісник ЗНУ. Серія: «Філологічні науки», «Нова філологія» (Запоріжжя), «Актуальні питання слов'янської філології» та «Актуальні питання іноземної філології» (м. Бердянськ), «Зарубіжна література в навчальних закладах України», «Всесвітня література та культура» (м. Київ).

Помер 29 листопада 2013 р.